

Κατὰ δὲ τὴν ἐφεξῆς ΙΖ' Ἐκατ. ὀργῶντες φαίνονται πρὸς τὴν πρόοδον οἱ Χῖοι· ἄνδρες δὲ διάσημοι ἐγένοντο (πλὴν ἐτέρων Λατίνων) Λέων ὁ Ἀλλάτιος (1620), ἀνὴρ ἀκάματος, σοφός, πολυγράφος, εἰ καὶ τὰ δόγματα πρὸς ζόφον ἀποκλίνων, (ἐφ' ᾧ καὶ Σχολῆν ἐν Χίῳ συνέστησε πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν Λατίνων, *Μεγάλο Σχολεῖον* καλουμένην, διατηρηθεῖσαν μέχρι τοῦ 1822)¹, ἀλλὰ μὴν ἑλληνιστῆς ἀξιόλογος, ὡς δεικνύουσιν ἄλλα τε καὶ ἡ ἑλληνιστὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ᾿Ωδῆ αὐτοῦ πρὸς τὸν Δελφῖνα τῆς Γαλλίας², Γεώργιος ὁ Κορέσσιος (1640), ἰατρός καὶ θεολόγος ἄριστος, φιλόσοφος περιπατητικὸς, πλεῖστα λόγου ἄξια συγγράμματα³, Παῖσιος ὁ Λιγαρίδης (ἀποθ. 1678), ἐν Ῥώμῃ ἐκπαιδευθεὶς, καὶ θερμὸς ὕσερον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὑπερμαχος, πολλὰ ὑπὲρ αὐτῆς γράψας, καὶ διδάξας ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἰάσιον Αὐθεντικῇ Σχολῇ, τελευταῖον δὲ Μητροπολίτης Γάζης ἐν Ῥωσσίᾳ ἀναδειχθεὶς⁴. Ἀντώνιος ὁ Κοραῆς (1670), εἷς τῶν προγόνων τοῦ Ἀδαμαντίου, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Ῥώμῃ, ἑλληνιστῆς ἄξιος λόγου, γνωστὸς διὰ τὴν πινδαρικὴν του ᾿Ωδῆν πρὸς τὸν Καγκελάριον τῆς Γαλλίας D'Agnessau⁵, Κύριλλος Ἱερομόναχος (1640), συγγραφεὺς Σαρανταρίου⁶, Γρηγόριος Ἱερομόναχος (1650), γράψας Σύνοψιν τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων⁷, Κωνσταντῖνος Ῥοδοκανάκης (1668), ἐν Ὄξωνίᾳ ἐκπαιδευθεὶς, ἀνὴρ λόγιος, ποιήματα ἑλληνιστὶ ποιήσας εἰς τιμὴν τοῦ Καρόλου II βασιλέως τῆς Ἀγγλίας⁸, Ἐμμανουὴλ Σκυλίτσης (1695), περὶ τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ἑλληνικοῦ Φροντιστηρίου γράψας⁹, Θεόδωρος Ρέντης (1620), διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς

(1) Βρετοῦ Α', 172.

(2) Mullach's Grammatik der griechischen Vulgarsprache σελ. 58. Βρετοῦ Α', 172. Α. Βλαστοῦ Χιακ. Β', 66—88.

(3) Βρετοῦ Α', 209.

(4) Βρετοῦ Α', 243.

(5) Mullach's ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 60. Βρετοῦ Β', 281.

(6) Βρετοῦ Α', 242.

(7) Βρετοῦ Α', 190.

(8) Βρετοῦ Β', 332.

(9) Βρετοῦ Β', 35. 335.

